<u>הסיפור הרב דורי של סבתא</u>

ממרוקו לארץ ישראל

משפחתה של סבתא עליזה -

נולדתי במרוקו בשנת 1949. אבא אברם עבד בהכנת אוכפים לסוסים, ואמא סעדה ערגה שטיחים בעבודת יד. החיים במרוקו היו טובים מאוד. גרנו יהודים ומוסלמים בקרבה האחד לשני והסתדרנו מצוין. כיבדנו האחד את השני.

בשנת 1954 עברנו לעיר הגדולה קזבלנקה. בשונה לכפר שלנו קזבלנקה היתה עיר גדולה, עם מרכז חיים גדול, בתי ספר וכו'.

לשכור דירה עלה כסף רב, ולכן היו משפחות שהחליטו לשכור דירה יחד. היו משפחות של יהודים ששכרו יחד דירה, והיו דירות שגרו בהן גם יהודים וגם מוסלמים.

אני נשארתי בבית לעזור להורים בגידול הילדים.

לאחר שלוש שנים בקזבלנקה, ההורים החליטו לעלות לארץ ישראל.

בשנת 1963 התחלנו במסע לארץ ישראל. עלינו על אוניה ששטה לצרפת. אני זוכרת את האוניה מאוד גדולה ומפוארת. השייט ארך כ- 7 ימים. הגענו לצרפת בדיוק בחג הפסח. נשארנו בצרפת כשבועיים, ולאחר מכן עלינו על אוניה שלקחה אותנו לחיפה.

מקום המגורים הראשון שלנו בארץ היה קריית שמונה. גרנו בשיכונים. כילדה, אני זוכרת שהכל נראה ממש חדש ומסודר. היו ילדים נוספים בשיכון ולמדתי עברית מהר מאוד.

אבא לא מצא עבודה בקריית שמונה ולכן עברנו לגור במושב אדרת.

אבא ואמא (של סבתא) לא ידעו לקרוא ולכתוב בעברית. במושב אדרת היתה להם מורה שלימדה אותם קרוא וכתוב.

שלוש שנים אבא נסע מהמושב לתל אביב, שם עסק בתפירה של נעלים.

הנסיעה מהמושב לתל אביב היתה קשה מאוד משום שלא היתה תחבורה ישירה. אבא נאלץ ללכת הרבה ברגל עד לקיבוץ, משם לתפוס טרמפים עד בית שמש ומשם אוטובוס לתל אביב.

נולדו לי עוד 4 אחים ואמא נשארה בבית לטפל בהם.

לאחר שלוש שנים עברנו לגור ביבנה. אבא המשיך לעבוד בתל אביב.

עכשיו קצת על סבא

סבא עלה לארץ בשנת 1950 עם אמו ועם שישה אחים. מהכפר טידילי לקזבלנקה ומשם עלו על אוניה לצרפת ואחר כך עלו על אוניה נוספת לישראל לנמל חיפה. מהנמל עברו למושב רוויה שבעמק בית שאן.

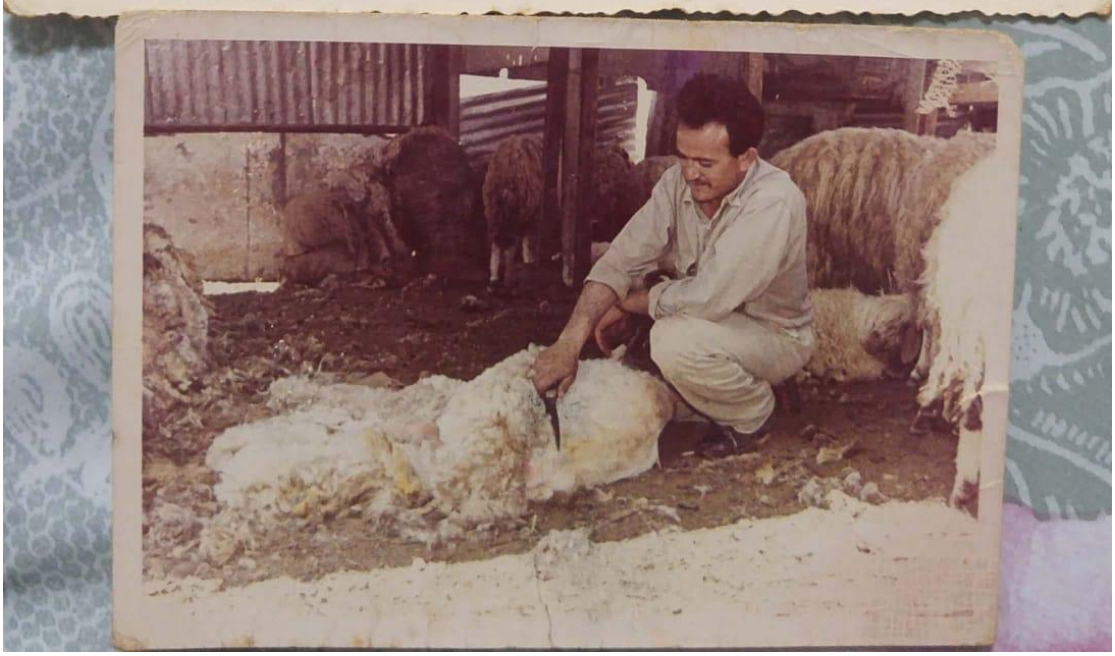

עוד קצת על סבתא וסבא

סבתא וסבא הכירו אחרי שעלו לארץ בשנת 1968 אחרי מלחמת ששת הימים. המשפחה של סבא נסעו לבקר את הדודה שלהם ביבנה. המשפחה של סבתא הכירה את המשפחה של הדודה של סבא עוד כשהיו במרוקו. המשפחות הכירו ושבוע לאחר מכן המשפחה של סבא הגיעה שוב ליבנה וסבתא וסבא התארסו.

לאחר החתונה, המשפחה חיה בעמק בית שאן. שם עבדנו בחקלאות – גידול עגבניות.